

18^ο

ΚΥΝΗΓΙ ΚΡΥΜΜΕΝΟΥ
ΘΗΣΑΥΡΟΥ

Το Μυστικό
των
Αλεκατρίδων

ΔΙΟΓΛΑΝΟΣΖΗ:

16/02/2020

[Handwritten signature]

Ηράκλειο 1973

Ένας ζεστός ήλιος είχε αρχίσει να υψώνεται στον χειμερινό ουρανό του παλιού Κάστρου. Μερικά χτυπήματα δυνατά έδωσαν το σύνθημα. Ήταν το ρολόι του Αγίου Μηνά, που σήμανε την ώρα.

Ένα χεράκι παιδικό ξεπρόβαλε από το χασεδένιο σεντόνι και δυο μάτια φωτιές άνοιξαν διάπλατα. Φόρεσε γρήγορα το παντελονάκι του, εκείνο που με περίσσεια φροντίδα η μάνα του το έπλενε και το μπάλωνε. Έβαλε το άσπρο πουκαμισάκι του και το μάλλινο γιλέκο, έδεσε τα κορδόνια των παπουτσιών του και κατέβηκε βιαστικά την ξύλινη σκάλα.

Η μάνα του κάθονταν στην κουζίνα δίπλα στο αναμμένο τζάκι και έπινε τον πρωινό καφέ της κρατώντας στα χέρια της το πλεκτό της. Στην αυλή μύριζε το νοτισμένο χώμα.

Σήκωσε το μάνταλο της σιδερένιας εξώπορτας και ξαμολήθηκε στο χωμάτινο σοκάκι. Τα σπίτια της γειτονιάς, το ένα δίπλα στο άλλο, μικρά αλλά περιποιημένα, ανέδιδαν την μυρωδιά του καμένου ξύλου. Οι αυλές τους, μικροί παράδεισοι και εκείνοι «άγγελοι» επί της γης...

-Σήφη, Σήφη, άντε κατέβα! Μα πόση ώρα πια θες; Μας ανημένουν οι άλλοι!

-Για πού το 'βαλε πάλι η κομπανία; Ξεπρόβαλε να ρωτήσει η κυρ Μάρω, η κουτσομπόλα.

-Για όπου δεν μπορούμε! Απάντησε ο Κωστής βιαστικά και αγανακτισμένα.

Ο Κωστής, ένα μεγαλόσωμο και δυνατό αγόρι με σπινθηροβόλο βλέμμα και πονηρό χαμόγελο ζωγραφισμένο πάντα στο πρόσωπο του, η ψυχή της παρέας, ο εμπνευστής όλων των παιχνιδιών και των ζαβοιλών.

-Αμάν...μη φωνάζεις! κατέβηκα ....Πάμε!

Ο Σήφης, το δεξί χέρι του Κωστή, η αδελφή ψυχή του. Μαζί σε όλες τις κατεργαριές, μαζί στα καλά - μα και στα άσχημα.

Σήκωσαν σκόνη τρέχοντας στο σοκάκι, για να προλάβουν τους άλλους τρεις στην πλατεία. Μόλις φάνηκαν στη γωνιά οι δυο τους και αμέσως η παρουσία τους έγινε αισθητή.

-Εεε παιδιά τρεχάτε γρήγορα! Αργήσατε! φώναξε το Κατερινιώ. Μ' αρέσει, που θα ερχόσασταν πρώτοι!

-Καλά που δεν σας πιστέψαμε, είπε τσατισμένη η Λενιώ.

Λενιώ και Κατερινιώ, οι κοπελιές της παρέας, δυναμικές και πεισματάρες δεν έκαναν πίσω σε τίποτα ούτε στις φωνές των μανάδων τους, που προσπαθούσαν να τις μάθουν ράψιμο και πλέξιμο! Δεν ήταν αυτά για εκείνες...

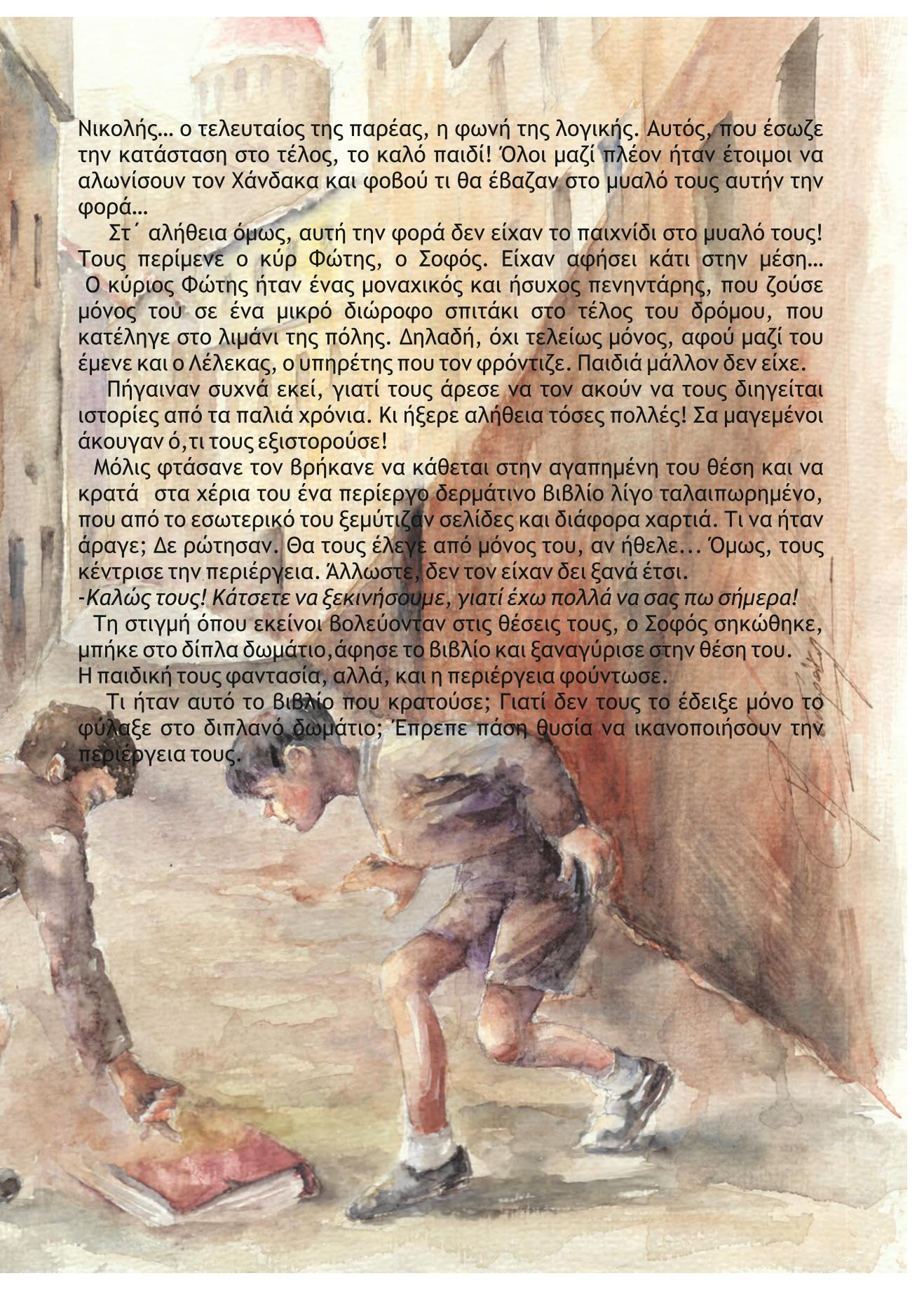
-Κάποιος λείπει, διαπίστωσε με απογοήτευση ο Σήφης. Που είναι πάλι;
-Λες να τον έχει περιλάβει ο πατέρας του για δουλειά; αναρωτήθηκε ο Κωστής.

- Πάμε να δούμε...

Κατευθύνθηκαν ανατολικά της πλατείας και έφτασαν στο εργαστήρι του κυρ Γιάννη. Ο Νικολής ήταν μέσα και γάζωνε στιβάνια. Μόλις τους είδε ταράχτηκε. Κοίταξε τον πατέρα του και αμέσως κατέβασε χαμηλά τα δυο του μάτια. Ντράπηκε! Αυστηρός ο πατέρας, τι να του πει; Με ένα νόημα του κεφαλιού ο πατέρας έδειξε την πόρτα!!!

-Δώσε όξω μα καλιμέντο δεν θα έχουμε από κεια κ' ύστερα !!!

Νικολής... ο τελευταίος της παρέας, η φωνή της λογικής. Αυτός, που έσωζε την κατάσταση στο τέλος, το καλό παιδί! Όλοι μαζί πλέον ήταν έτοιμοι να αλωνίσουν τον Χάνδακα και φοβού τι θα έβαζαν στο μυαλό τους αυτήν την φορά...

Στ' αλήθεια όμως, αυτή την φορά δεν είχαν το παιχνίδι στο μυαλό τους! Τους περίμενε ο κύρ Φώτης, ο Σοφός. Είχαν αφήσει κάτι στην μέση...

Ο κύριος Φώτης ήταν ένας μοναχικός και ήσυχος πενηντάρης, που ζούσε μόνος του σε ένα μικρό διώροφο σπιτάκι στο τέλος του δρόμου, που κατέληγε στο λιμάνι της πόλης. Δηλαδή, όχι τελείως μόνος, αφού μαζί του έμενε και ο Λέλεκας, ο υπηρέτης που τον φρόντιζε. Παιδιά μάλλον δεν είχε.

Πήγαιναν συχνά εκεί, γιατί τους άρεσε να τον ακούν να τους διηγείται ιστορίες από τα παλιά χρόνια. Κι ήξερε αλήθεια τόσες πολλές! Σα μαγεμένοι άκουγαν ό, τι τους εξιστορούσε!

Μόλις φτάσανε τον βρήκανε να κάθεται στην αγαπημένη του θέση και να κρατά στα χέρια του ένα περίεργο δερμάτινο βιβλίο λίγο ταλαιπωρημένο, που από το εσωτερικό του ξεμύτιζαν σελίδες και διάφορα χαρτιά. Τι να ήταν άραγε; Δε ρώτησαν. Θα τους έλεγε από μόνος του, αν ήθελε... Όμως, τους κέντρισε την περιέργεια. Άλλωστε, δεν τον είχαν δει ξανά έτσι.

-Καλώς τους! Κάτσετε να ξεκινήσουμε, γιατί έχω πολλά να σας πω σήμερα!

Τη στιγμή όπου εκείνοι βολεύονταν στις θέσεις τους, ο Σοφός σηκώθηκε, μπήκε στο δίπλα δωμάτιο, άφησε το βιβλίο και ξαναγύρισε στην θέση του. Η παιδική τους φαντασία, αλλά, και η περιέργεια φούντωσε.

Τι ήταν αυτό το βιβλίο που κρατούσε; Γιατί δεν τους το έδειξε μόνο το φύλαξε στο διπλανό δωμάτιο; Έπρεπε πάση θυσία να ικανοποιήσουν την περιέργεια τους.

Βενετία 2003

Ο ήχος από το γύρισμα των κλειδιών στην παλιά ξύλινη πόρτα φάνταζε εκκωφαντικός μέσα στην τόση ησυχία του μικρού βενετσιάνικου διαμερίσματος.

- *Τι μέρα και αυτή θεέ μου!* μονολόγησε κι ακούμπησε το παλτό και το χαρτοφύλακα του στην καρέκλα του σκαλιστού γραφείου κατευθυνόμενος προς τη μικρή κουζίνα. Άνοιξε την καφετιέρα και σε λίγα λεπτά η μυρωδιά του φρέσκου καφέ απλώθηκε στο χώρο. Γέμισε μια κούπα και βάλθηκε να βολέψει το κουρασμένο του κορμί στην αγαπημένη του και πάντα φιλόξενη μπερζέρα. Οι σκέψεις οργίαζαν μέσα στο μυαλό του. Όλα όσα συνέβησαν σήμερα στο εργαστήριο του ινστιτούτου θύμιζαν κάτι από αμερικάνικη ταινία. Σηκώθηκε και πλησίασε στο παράθυρο.

Τα αστραφτερά μάρμαρα της Santa Maria de Salute είχαν πάρει ένα ρόδινο χρώμα, καθώς ο ήλιος ετοιμαζόταν να βυθιστεί στα νερά της βενετσιάνικης λιμνοθάλασσας. Επιβλητική, αριστοκρατική, μα και συνάμα γαλήνια μέσα στους αιώνες.

Η ομορφιά που σχηματιζόταν μπροστά του, δεν ήταν ικανή ωστόσο, να τον ηρεμήσει. Εδώ και μέρες συντηρούσε εκείνη την εικόνα, την καλλιτεχνική δημιουργία από την εποχή που η Γαληνοτάτη είχε στην κυριαρχία της το «διαμάντι της Μεσογείου». Κάντια... Καντιγιέ... Χάνδακας... Ηράκλειο... ή όπως επιθυμεί ο καθένας.

Έπρεπε να παραδώσει την εικόνα μέχρι το τέλος του χρόνου και σήμερα βυθισμένος μέσα σε μικροσκόπια και λέιζερ ανακάλυψε κάτι, που δεν περίμενε ποτέ στην ζωή του! Ήταν τόσο ταραγμένος! Σαν όνειρο πέρασε από μπροστά του εκείνη η μέρα στο σπίτι του κυρ Φώτη - μικρά παιδιά τότε -, όταν ξεφύλλισαν κρυφά εκείνο το ταλαιπωρημένο δερμάτινο βιβλίο με τα παράξενα σχέδια στο εξώφυλλο και το ακόμη πιο περίεργο περιεχόμενο.

Αλήθεια, πόσα χρόνια πέρασαν από εκείνο το χειμωνιάτικο πρωινό και για πόσο καιρό το παιδικό τους μυαλό τριβελιζόταν από διάφορες εκδοχές ιστοριών...

Κανένας τους, όμως, ποτέ δεν τόλμησε να ρωτήσει τι συνέβη εκείνο το απόγευμα ή τι ήταν εκείνο το βιβλίο τελικά. Τώρα, του είναι αδύνατο να συνειδητοποιήσει πώς βρέθηκε έναντι του παιδικού τους ονείρου, που δεν ήταν άλλο από την αποκάλυψη ενός καλά κρυμμένου «θησαυρού»!

Δεν κρατιόταν με τίποτα! Κάθε λεπτό που περνούσε έμοιαζε ολάκερος αιώνας! Ήταν αναγκαίο να έρθει σε επαφή με τους άλλους. Άμεσα! Η επιστροφή του ήταν υποχρεωτική. Ήταν εκείνος που κρατούσε πλέον το «κλειδί» για να ανοίξουν οι σφραγιστές πόρτες του παρελθόντος...

Ανυπόμονος, όπως πάντα, άρχισε να φτιάχνει βαλίτσες για το «μεγάλο» ταξίδι! Έπρεπε όμως να τηλεφωνήσει έστω στο Νικολή για να τον ενημερώσει. Πλησίασε το σκονισμένο ράφι της βιβλιοθήκης του ψάχνοντας την αντζέντα του. Εκεί ανάμεσα στον Ερωτόκριτο και τον Καπετάν Μιχάλη φάνηκε η γωνιά μιας ξεχασμένης φωτογραφίας. Την τράβηξε έξω και μια γλυκιά νοσταλγία κατέκλυσε το μυαλό του. Ήταν η φωτογραφία που τους είχε τραβήξει ο Σοφός ένα απόγευμα στο σπίτι του. Ένα απόγευμα σαν αυτό που είχαν ορκιστεί να φυλάξουν μυστικό ό, τι είχαν δεί...

-Αχ βρε παιδιά, πόσα χρόνια πέρασαν από τότε! Πόσα πράγματα μας ένωσαν και πόσα μας χώρισαν! Όμως τώρα ήρθε η ώρα ...

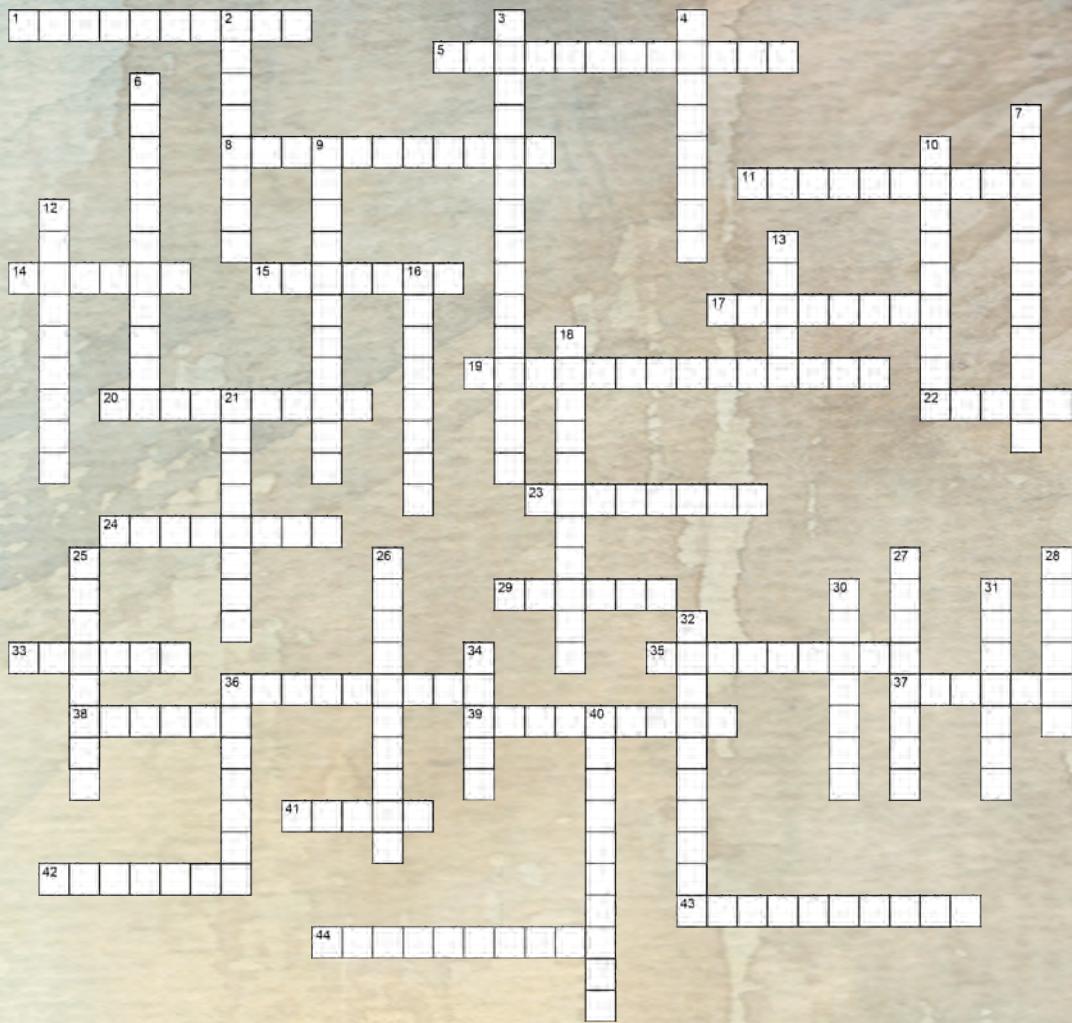
Σήκωσε το τηλέφωνο και σχημάτισε το νούμερο του Νικολή.

-Φίλε μου, πόσος καιρός! αναφώνησε ο Νικολής. Ήντα; τα μαθες και πήρες; Χάλια είναι!

Άλλα σχεδίαζε και τελικά άλλα βγήκαν...

Όπως και να έχει ... Αλεκατρίδες έρχομαι...

ΠΕΡΑΤΖΟΥΝΟΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. ΕΝΑΣ..ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΣ 5. ΉΤΑΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΤΩΝ ΝΑΖΙ 8. ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΚΙΝΑΡΕΣ 11. ΚΟΜΜΑ...ΜΑ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ 14. ΕΙΧΕ ΜΙΑ PLYMOUTH 15. ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ Μ.ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 17. Ο "KAZANTZAKΗΣ" ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ 19. ΞΕΔΙΑΝΤΡΟΠΑ ΑΣΤΕΙΑ 20. ΜΟΝΙΜΩΣ ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΝΥΦΗ.... 22. ΚΡΗΤΙΚΗ ΠΟΛКА 23. ΑΡΓΥΡΟ...ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΧΑΛΚΙΝΟ ΝΟΜΙΣΜΑ 24. ΑΝΑΣΤΥΛΩΣΕ ΤΟΝ ΑΓ.ΜΗΝΑ 29.ΕΙΧΕ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟ ΠΡΙΝ ΤΟ ΧΑΝΔΑΚΑ 33. ΘΡΥΛΙΚΟΣ ΚΑΛΗΣΠΕΡΗΣ 35. ΤΟ ΔΕΡΝΟΥΝ ΟΙ ΑΝΕΜΟΙ 36. "MAZEYE" ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΑ ΞΥΛΑ 37. ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΕ ΤΟΝ ΔΙΑ 38. ΠΑΝΙΝΗ ΤΣΑΝΤΑ 39. ΘΕΑΡΕΣΤΗ Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ 41. ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΟΥ 42. ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΕΔΕΣΜΑ 43. ΕΠΙΚΕΡДЕΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΕΠΟΧΗΣ 44. ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΣΤΕΚΙ

ΚΑΘΕΤΑ

2. ΜΕΤΑ ΓΙΝΟΤΑΝ ΔΟΥΚΑΣ 3. ΦΤΟΥ...ΞΕΛΕΥΘΕΡΙΑ 4. ΕΝΕΤΙΚΟ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟ ΕΘΙΜΟ 6. ΟΘΩΜΑΝΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ 7. Ο "ΟΔΥΣΣΕΑΣ" ΤΟΥ 20ου ΑΙΩΝΑ 9. ΠΑΙΖΟΤΑΝ ΚΑΙ ΜΕ ΠΕΤΡΕΣ 10. ΕΙΧΕ ΚΙ ΑΥΤΟΣ ΤΗΝ ΑΡΕΤΟΥΣΑ ΤΟΥ... 12. ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΩΤΗ....13. ΚΡΗΤΙΚΗ ΥΒΡΙΣ 16. ΧΥΜΟΣ ΑΓΟΥΡΩΝ ΣΤΑΦΥΛΙΩΝ 18. ΑΦΟΡΙΣΜΕΝΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΥΝΘΕΤΗΣ 21. ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΓΛΥΠΤΗΣ 25. ΑΛΛΟΤΙΝΟΣ ...ΑΡΝΙΑΚΟΣ 26. ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ 27. ΔΕΝ ΑΦΗΣΕ ΤΗ ΣΗΜΑΙΑ ΝΑ ΠΕΣΕΙ ΚΑΤΩ 28. ΞΕΝΟΜΕΡΙΤΗΣ "ΗΡΑΚΛΗΣ" 30. ΓΝΩΣΤΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΑΣΤΕΣ ΤΟΥ 31. ΦΑΡΜΑΚΟ ΓΙΑ ΌΛΕΣ ΤΙΣ ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ 32. ΚΡΗΤΙΚΕΣ ΛΙΧΟΥΔΙΕΣ 34. ΜΕΣΟ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ 36. ΠΛΑΚΑ ΓΡΑΦΗΣ 40. Δ.Ο.Υ ΕΠΙ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΠΡΟΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ

- ✓ Μαζέψτε την παρέα σας και φτιάξτε την ομάδα σας, ορίστε αρχηγό άνω των 18.
- ✓ Δώστε της ένα ευφάνταστο και παιχνιδιάρικο όνομα (**όχι εταιρίας**).
- ✓ Ελάτε και δηλώστε την ομάδα σας στο Περατζουνοσπιτάκι (κάπου στη Δικαιοσύνης) έως τις 14-2-2020, κρατώντας τουλάχιστον ένα παιδικό βιβλίο. Τα βιβλία που θα συγκεντρωθούν θα γίνουν δωρεά σε σχολικές μονάδες της πόλης μας.
- ✓ Μεταμφιεστείτε και ελάτε στο Πάρτυ της ομάδας μας, στις 14-2-2020 στο Νερόμυλο. Οι εκπλήξεις πολλές...
- ✓ Να θυμάστε τον ΧΡΥΣΟ κανόνα:
«Ότι σας δίνουμε το κρατάτε και ότι σας ζητάμε το φέρνετε».
- ✓ Το διάβασμα είναι για το μυαλό ό, τι η γυμναστική για το σώμα.
- ✓ Κράνος και ζώνη, σώζουν ζωές.
- ✓ Όπου συναντήσετε αυτά:

Ταμπελάκι

Ταυτότητα

Selfie

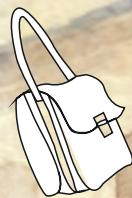

Παρουσία
2 ατόμων

Lotzia's Dress Code: "Φτερωτός Ερμής"

Σημείο συνάντησης: Δημαρχείο Λότζια

Ώρα έναρξης: 10:30 π.μ.

Παρουσίαση: Κώστας Ηλιάκης, Εβίτα Δημητριάδη

Η παρουσία σας κρίνεται απαραίτητη...

Απαραίτητα αξεσουάρ:

ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

ΧΡΥΣΟΙ ΧΟΡΗΓΟΙ

ΧΟΡΗΓΟΙ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΙ ΧΟΡΗΓΟΙ

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

